

З СВЯТОМ ПЕРШОТРАВНЯ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 18 (406)

Четвер, 1 травня 1975 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить щотижня з липня 1967 року

ВЕСНА ЛЮДСТВА

Високо, в голубих високосях, пропливають журавлі. І дикі гуси. І лелеки. Вони несуть на своїх крилах весну, оновлення в природі, сонячні дні, радість...

Весна шугає над планетою. А для радянських людей вона особлива, неповторна, вродлива. Це весна всенародного політичного й трудового піднесення, великих звершень і грандіозних планів на майбутнє.

Успішно, в натхненному діянні, проходить завершальний рік дев'ятої п'ятирічки. І водночас наші погляди спрямовані в майбутнє — в п'ятирічку десяту. З великим ентузіазмом зустріли всі радянські люди постанови квітневого Пленуму ЦК КПРС про скликання 24 лютого 1976 року чергового XXV з'їзду партії, про міжнародне становище і зовнішню політику Радянського Союзу.

Великою подією в житті країни стала і «Червона субота». Монолітність і згуртованість наших людей, їх колективізм і відданість ленінським ідеалам, торжество комуністичної праці — ось що продемонстрував Всесоюзний суботник 19 квітня.

У розпалі весни й трудового підйому наша країна і все прогресивне людство відзначили день народження Володимира Ілліча Леніна — засновника Комуністичної партії і радянської держави, вождя міжнародного робітничого класу.

Так, незвичайний нині Першотравень: замаяний прапорами трудових перемог, осяяний накресленнями партії, прикрашений портретами славних людей країни, оздоблений транспарантами і гаслами миру та пролетарського інтернаціоналізму, заклечаний пишним весняним цвітом. Це свято міжнародної солідарності трудящих і, водночас, велике наше радянське торжество, сяйво від якого падає на все прогресивне людство. Свято, ще є весною і надією трудящих світу.

Наш Першотравень нині несе ще й гордий відблиск всенародного свята 30-річчя Великої Перемоги над гітлерівським фашизмом.

...Теплі, життєдайні дощі пройшли над нашою землею. Врунеться колгоспна нива, віщуючи добрий врожай. В республіці йде трудова битва за третій мільярд хліба. Радують і трудівники промисловості України: за три місяці випущено продукції більш як на 350 мільйонів карбованців.

У трудових звершеннях радянських людей є вагомий внесок і членів нашого Товариства. Колективи учбово-виробничих підприємств та об'єднань УТОГ зустрічають Першотравень добрими показниками виконання плану, високою свідомістю та ентузіазмом трудівників.

Сонячно на душі у нас. Настрій радісний, весняний, святковий. Виплекані й керовані партією, загартовані в боях і труді, під червоними прапорами ленінізму йдемо вперед до нових звершень, до нових вершин, до комунізму. Несемо з собою Мир, і Працю, і Щастя усьому світові.

Несемо людствові весну.

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих та республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств, розглянувши підсумки виконання взятих соціалістичних зобов'язань по обсягу реалізації готової продукції за I квартал, відзначили: УВП та виробничі об'єднання Товариства успішно справилися з планом реалізації. Понад кварталний план підприємства УТОГ додатково реалізували виробів на 1 мільйон 330 тисяч карбованців.

За підсумками розглянутих матеріалів соціалістичного змагання в першому кварталі нинішнього року президія Центрального правління УТОГ та республіканського комітету профспілки постановили:

Перше місце з врученням перехідного Червоного прапора Центрального правління УТОГ і республіканського комітету профспілки та першу грошову премію присудити колективу Черкаського учбово-виробничого підприємства.

Друге місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи в першому кварталі і другу грошову премію присудити колективу Єнакіївського УВП.

Третє місце за підсумками республіканського соціалістичного змагання в першому кварталі 1975 року і третю грошову премію присудити колективу Ужгородського УВП-2.

За високі виробничі показники, досягнуті в змаганні протягом I кварталу, відзначити добру роботу колективів Полтавського та Львівського УВП № 1.

ТРУДОВІ РАПОРТИ

Нинішнє свято Першого травня для колективу трудівників Ужгородського УВП-2 — подвійне. 22 квітня, в день 105-ої річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна, наше підприємство достроково завершило виконання п'ятирічного плану по реалізації швейних виробів, а по випуску товарної продукції — 23 квітня.

З початку дев'ятої п'ятирічки УВП-2 одержало надпланового прибутку 527 тисяч карбованців. Продуктивність праці за цей час зросла на 13,4 процента.

Дострокове завершення дев'я-

П'ЯТИРІЧКУ ВИКОНАНО!

тої п'ятирічки — це трудовий подарунок нашого колективу Першотравню, 30-річчю з Дня Перемоги.

XXV з'їздові КПРС — гідну зустріч! Під таким девізом трудяться нині швейники УВП-2.

Ф. ШУТЯК, директор УВП-2; С. ПАЛАГУНИЧ, секретар парторганізації; Л. ТАРАСЮК, голова місцевому, М. КУЗЬМА, голова бюро організації УТОГ.

***

На початку 1974 року комсомольці та молодь Ужгородського

УВП-2, підрахувавши свої резерви та можливості, взяли таке зобов'язання: особисті завдання дев'ятої п'ятирічки виконати до 22 квітня — Дня народження В. І. Леніна.

Сьогодні ми повідомляємо своїх суперників по змаганню — комсомольців та молодь Кам'янець-Подільського УВП, що свого слова ми дотримали.

Б. ГАРБУЗ, секретар комітету комсомолу УВП-2; Є. ФОРКОШ, групкомсорг цеху.

ДО 30-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

НАША ВАЛЯ

Минають роки. Поволі загоюються рани, які залишила по собі війна. Вже не побачиш на нашій багатовистражданій землі зруйнованих будинків, спалених сіл...

Та в серцях тих, хто пережив ті страшні роки, пам'ять про минуле жива. А тому весняний грім, що несе з собою щедре літо, багатий урожай мимоволі змушує здригнутися, згадати ті далекі часи, коли вибухи та гуркіт бомб і снарядів несли з собою смерть, тлози.

Та ніщо не могло зломити радянських людей. Поруч із стражданням палала ненависть до ворога, прагнення перемогти. Тисячі добровольців пішли в ті роки на фронт. Одні боролися на захопленій фашистами території в підпіллі, другі — в партизанських загонах. Пішла в партизани і Валя, худенька, невисокого зросту, з темним густим волоссям дівчина. В її розумних очах причаїлося страждання за рідну землю. Вона тоді могла віддати все, навіть життя для боротьби з ворогом, лише б наблизити час перемоги.

...Сира, напівтемна землянка — партизанський госпіталь. Важко дихають у сні поранені, іноді тишу порушує стогін. Біля каганця сидить молоде дівча, майже дитина. Складає тільки-но просохлі бинти. Почувши стогін, швиденько підходить до нар, де лежить важко поранений вже немолодий чоловік:

— Сестричко, води!
Валя подала. Він — напився, а потім прошепотів:

— Посидь біля мене, поговори. Вона присіла.
— Напиши додому листа жінці і дітям.

І пише Валя листа. І хоч поранений та й сама Валя розуміють, що немає змоги відправити його, та все ж легше стає на серці партизанові, немов би справді його рідні одержали лист, дізнаються, що він живий і скоро знову зможе бити фашистів, гнати їх з рідної землі.

Тихо спадає осіннє листя з дерев, дрібним горохом сипеться дощ. Закусила Валя по-дитячому губи, в очах сльози. Вранці для неї наступали страшні години, вранці виносили партизани з землянки померлих за ніч. В серці зростала рішучість не здаватися ворогові, боротися до останньої краплі крові. Щоденно бачачи страждання інших, не берегла себе. Під вогнем з поля бою виносила на своїх худеньких плечах поранених, а коли необхідна була термінова допомога, то серед вибухів на полі бою робила перев'язки.

А в недовгі години затишшя, коли партизани відпочивали, не давала собі спокою Валентина, бралася за будь-яку роботу, варила їсти, прала партизанам одяг, була їм за сестру, за матір. Безсонними ночами чергувала біля поранених.

Минули роки. Ветерани війни стали ветеранами праці. Працює на Львівському учбово-виробничому підприємстві № 2 і Валентина

Борисівна Головікіна, яку з любов'ю і повагою колектив УВП-2 називає «Наша Валя». Кожного дня, заступаючи на трудову вахту, вона прагне домогтися найвищих виробничих показників у своїй роботі.

Завжди стримана, серйозна, вона, як і в минулому, віддає всю себе праці, завжди приходиться на допомогу товаришам з якими ось уже шість років працює на текстильно-галантерейній дільниці.

Ветеран праці, «Майстер-золоті руки» Ф. К. Мартинюк говорить:

— Всі ми пишаємося, що працюємо з жінкою, яка внесла свою частку у Перемогу нашого народу над німецько-фашистськими загарбниками. Поважаємо її за скромність, самовідданість у будь-якій справі, за яку вона береється, за почуття дружнього плеча. Валентина Борисівна — товариш, якому можна довірити, який не залишить в біді — завжди приїде на допомогу.

Сьогодні ударниця комуністичної праці Валентина Борисівна Головікіна одна з ініціаторів Вахти Перемоги, працює із значним випередженням часу. На її трудовому календарі — березень 1976 року.

Все ближче всенародне свято — 30-річчя Великої Перемоги. Наша Валя в єдиному строю з колективом Львівського УВП-2 готується гідно зустріти знаменну дату новими трудовими здобутками, достроково виконати соціалістичні зобов'язання завершального року дев'ятої п'ятиріччя.

Н. ДИНСЮК,
робітниця текстильно-галантерейної дільниці Львівського УВП-2.

бори до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих.

На закінчення зльоту колектив учасників художньої самодіяльності Білоцерківського будинку культури УТОГ, яким керує Станіслава Вікторівна Сидорова, дав концерт, присвячений 30-річчю Великої Перемоги.

Особливо тепло зустріли присутні «Солдатський танок» в постановці керівника танцювального колективу Л. І. Подрезової, інсценівку «Пам'ятник» за мотивами пісні «Альоша», пісню «Бадада про червоних» у виконанні Валентини Борико, виступи танцюристок Ганни Чегус, Нелі Шпендик і Тетяни Шпендик.

Г. МЕРЕЖКО,
інструктор Київського обласного відділу УТОГ.

5 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПРЕСИ

Понад 60 років тому в Петербурзі вийшов перший номер масової більшовицької газети «Правда» заснованої В. І. Леніним. Тепер цей день щороку відзначають як День партійно-радянської преси.

До Великої Жовтневої соціалістичної революції газета «Правда» видавалася на кошті зібрані серед робітників. На її сторінках друкувалися робітники-кореспонденти, передові письменники, журналісти. Царський уряд жорстоко переслідував робітничу газету. За перші 2 роки і 3 місяці власті 8 разів закривали «Правду», але газета продовжувала виходити під новими назвами «Рабочая газета», «Северная правда», «Правда труда», «За правду».

Починаючи з 9 листопада 1917 року, газета виходить під своєю назвою. З перших днів Радянської влади «Правда» веде велику організаційну роботу на всіх ділянках комуністичного будівництва. Газета «Правда» — це бойовий помічник Центрального Комітету КПРС, що несе в маси всепермагаючу ідею марксизму-ленінізму, веде непримиренну боротьбу проти будь-яких проявів буржуазної ідеології.

Нині «Правда» видається тиражем понад 9 мільйонів примірників. «Правда», як і вся радянська преса, високо несе прапор пролетарського інтернаціоналізму, прапор боротьби за мир і щастя трудящих у всьому світі.

Робітничий кореспондент

Близько 20 років трудиться Анастасій Пінчук столяром у вагонному цеху Львівського тепловозо-вагоноремонтного заводу.

Вперше він взяв у руки фотоапарат 10 років тому, у гуртку кінолюбітелів при Будинку культури УТОГ. Перший приз за участь у заводському фотоконкурсі Анастасію вручив редактор заводської багатотиражки, а згодом, весною 1970 року, почали з'являтися його знімки на сторінках заводської багатотиражної газети. Відтоді робітничий фотокореспондент щомісяця друкує в заводській газеті по 10—15 знімків з життя колективу підприємства.

Виступає А. Пінчук і на шпальтах газети «Наше життя». Об'єк-

тив його фотокамери фіксує багатогранне життя членів Товариства Львівщини.

На фото: А. Пінчук під час зйомки.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ПІДСУМКИ, ЗАВДАННЯ

В Богуславському клубі глухих, що на Київщині, відбувся міжрайонний зліт трудівників Богуславського, Таращанського і Миронівського районів.

Голова міжрайвідділу УТОГ Любов Йосипівна Євтушенко доповіла учасникам зльоту про підсумки роботи міжрайвідділу та клубу за 1974 рік, ознайомила їх з новим положенням про соціалістичне змагання клубів і міжрайвідділів за звання «Колектив відмінної роботи».

В обговоренні її доповіді виступили: колгоспники Любов Іванівна Іванченко, Параска Нестерівна Мороз, Павло Кузьмич Завальських та багато інших. Вони відзначили, що міжрайвідділ веде велику виховну і організаційну роботу серед членів Товариства, постійно дбає про

поліпшення умов їх праці та побуту, надає допомогу у придбанні будівельних матеріалів, палива.

Правління міжрайвідділу регулярно проводить також збори членів УТОГ на яких роз'яснює постанови партії та уряду, важливі події в житті нашої Батьківщини і, зокрема, Товариства. Всі учасники зльоту одностайно підтримали рішення правління міжрайвідділу включитися в соціалістичне змагання за звання «Колектив відмінної роботи».

Виступаючи дали слово, що вони докладають усіх зусиль, щоб внесок їх у завершення завдань останнього року дев'ятої п'ятиріччя був якомога вагомим.

Учасники зльоту заслухали також інформацію про 30-річчя Великої Перемоги, про наступні ви-

ВИСОКА ОЦІНКА

Вперше диплом про присвоєння звання «Колектив високої культури обслуговування» і перехідний Червоний вимпел вручено цими днями колективі Білоцерківського Будинку культури УТОГ.

На урочистих зборах, присвячених цій події, голова Київського обласного відділу УТОГ Олександр Опанасович Трохимець відзначив, що в 1973—1974 роках колектив Будинку культури провів велику політико-виховну і культурно-масову роботу серед членів УТОГ міста та міжрайвідділу. Так, учасники художньої самодіяльності дали 10 концертів для членів Товариства, що мешкають у сільській місцевості. Крім того, вони виступали в Таращі, Рокитному, Богуславі, Миронівці, взяли участь в обласному огляді самодіяльного мистецтва, а на республіканському фестивалі на честь 50-річчя утворення СРСР вибороли Диплом III ступеня. Керівника гуртка Л. П. Подрезову нагороджено на цьому фестивалі бронзовою медаллю.

З року в рік колектив Білоцерківського Будинку культури бере високі соціалістичні зобов'язання і з честю їх виконує. Велику роль у цьому відіграють і партій-

на, профспілкова організації та адміністрація місцевого УВП, які завжди надають необхідну допомогу у проведенні запланованих Будинком культури заходів. Часто відвідують культосвітній заклад директор УВП І. І. Котов та його заступник по навчально-виховній роботі Н. Г. Гульдяшева, секретар партбюро І. В. Фадеев. Вони не тільки виступають з доповідями, проводять бесіди на різноманітні теми, що хвилюють відвідувачів, але й беруть участь в інших цікавих заходах.

Вагомим здобутків досяг колектив Будинку культури і в спортивно-масовій роботі. На сьогодні він має у себе 26 кубків, здобутих на змаганнях з різних видів спорту. Особливо добре виступають команди з городків, легкої атлетики, волейболу. Вони займали I—III місця не тільки на змаганнях у Білій Церкві, але й на обласних. Торік, команда городошників, наприклад, зайняла перше місце в області. Білоцерківські спортсмени взяли участь і в республіканських змаганнях. Добре виступали ветерани спорту М. Калмиків, О. Літош, А. Моринець, П. Фещенко, І. Матусявич. Вони щедро діляться набутим досвідом виступів з молодими спортсменами.

Цікаво проходили в Будинку культури «Вогніки», зустрічі веселих і кмітливих, вечори трудової слави, посвята молоді в робітничий клас, вшанування передовиків виробництва, тематичні та літературні. Виступали перед відвідувачами культзакладу і ветерани Великої Вітчизняної війни, Герої Радянського Союзу.

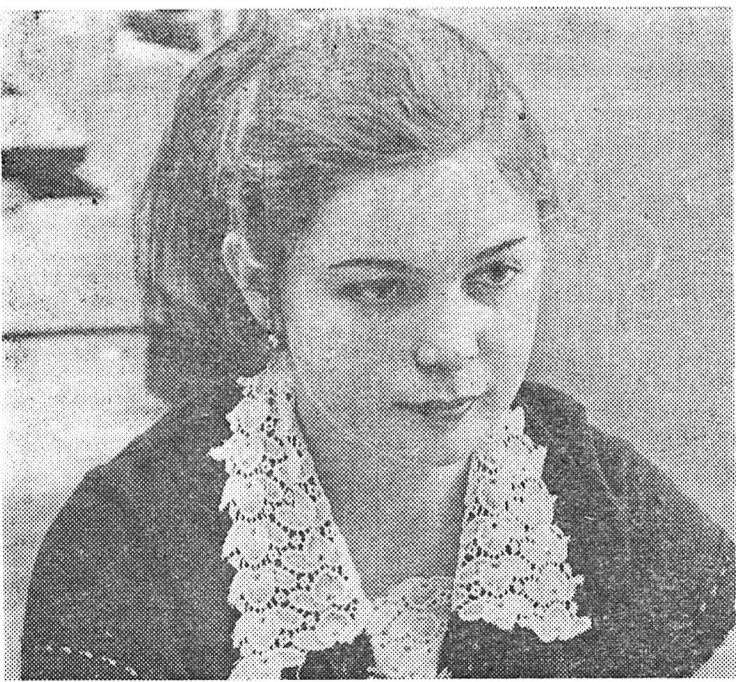
Вже цього року відбувся вогник під гаслом «Тобі, Батьківщино, — наша ударна праця», присвячений ударникам дев'ятої п'ятиріччя. Для його учасників колектив художньої самодіяльності дав тематичний концерт.

Зустрічаючи 30-річчя Великої Перемоги, аматори сцени підготували нову концертну програму: «Ми відстояли весну».

Вся політико-виховна і культурно-масова робота колективу Білоцерківського Будинку культури підпорядкована вихованню у відвідувачів комуністичного ставлення до праці, мобілізації всіх членів УТОГ на дострокове завершення завдань п'ятиріччя.

Як запевнив директор Будинку культури С. О. Кириленко, і в 1975 році колектив докладе всіх зусиль, щоб високі соціалістичні зобов'язання, взяті у зв'язку з новим положенням про змагання культосвітніх закладів, виконати достроково і вибороти звання «Колектив відмінної роботи».

В. ЖОВТНЕВИЙ.

Марія Семанюк — кравчиня одного з ательє мод м. Івано-Франківська. У колективі зарекомендувала себе сумлінною трудівницею, а у вечірній школі робітничої молоді — кращою ученицею.

Фото Ф. САВЕНКА.

РЕПОРТАЖ

≡ МАЄВО ≡

Цвітуть сади... І знову наша матінка-земля одяглася в біло-рожеву фату. Знову вона ніби наречена й молода мати людства.

Квітує радянська земля. До чергового розмаю Першотравня додається ніжний біло-рожевий цвіт ранньої лагідної дощової весни. Той пишний цвіт зазирає і у вікна Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт». Саме перед вікнами механо-складального цеху ясно й щедро цвітуть куренівські груші. Та настрої трудівників цеху і без того бадьорий...

Ми на дільниці складання штепсельних з'єднань. Блакитні фіранки на вікнах. Квіти на підвіконнях. Синій пластик на столиках у робітниць. Відчувається, що тут дбають про естетику виробництва. І не тільки про естетику... На стіні плакат: «Тут продукують вироби зі Знаком якості». І ще б: дільниця складальників — колектив комуністичної праці.

Начальник цеху Анатолій Якович Іванов знайомить нас з передовиками виробництва — тими, хто вже виконав план дев'ятої п'ятирічки і працює в рахунок десятої. Серед них енергійна чорнява Лідія Ківенко. Чіткі і швидкі її рухи. Лідія завжди працює натхненно, без браку. Як і її подруга

синьоока Тетяна Різник. Таня відзначається скромністю, дисциплінованістю і великою працелюбністю. Крім того, вона член бюро первинної організації УТОГ, вільний від роботи час присвячує громадській діяльності.

А ось біля конвейерної стрічки Самуїл Петрович Галак. З 1945 року він сумлінно й самовіддано трудиться на цьому підприємстві. Такий стаж — і у його дружини Марії Пилипівни. 30 років трудового подружжя пара працює пліч-о-пліч. Їхня донька — перекладачка на цьому ж головному підприємстві об'єднання. Така вона, трудова династія Галаків.

Уміє організувати працю, налагодити виробничий процес бригадир складальників Олександр Тимофеев. Перед усім він завжди є прикладом у праці: постійно виконує півтори денних норми. До того ж, Олександр добре знає людей бригади, шанує їх, завжди виявляє чуйність, але не забуває і про вимогливість. Не дивно, що сам колектив висунув Тимофеева на бригадира.

Забезпечує безперерйну роботу конвейера і старший майстер Олександр Митрофанович Бережний — людина вдумлива, з досвідом (23 роки в цьому цеху).

Успіхові в роботі складальників сприяє й те, що кожен робітник

дільниці — фахівець широкого профілю, йому знайомі всі процеси виробництва. То ж практично кожен тут може в будь-який час замінити колегу, що захворів. Це й обумовлює ритмічність та високу продуктивність праці. Майже вся продукція (а точніше — 99,99 процента!) йде за першим поданням. Законотворно, що минулого року колектив виготовив понад план 101 тисячу 900 штук штепсельних з'єднань.

Успішній роботі складальників сприяють і їхні колеги заготівельники, що поверхом нижче. Тут також є передовики, які працюють в рахунок десятої п'ятирічки. Серед них штампувальниця Віра Радзівська, Варвара Бондаренко, Наталка Сологуб, слюсар Каро Матусян.

Могутнім резервом виробничників є соціалістичне змагання. Добре творче трудове суперництво породжує ентузіазм, винахідливість, почуття колективізму. Систематично в кінці місяця начальник цеху Анатолій Якович Іванов спільно з профспілковою організацією підводять підсумки змагання, називають переможців, вказують на недоліки. Тому так дружно і завзято працюють трудівники дослідно-виробничого об'єднання «Контакт». Вони стали застрільниками високої продуктивності праці, соціалістичного змагання, естетики виробництва. Чимало підприємств Товариства наслідують їм. І це — відрадно.

...За вікнами цвітуть сади Куренівки. Весніє і в цеху: тут маєво усмішок, тут святково від добрих звершень людських рук і людського розуму.

С. ПЛАЧИНДА.

На Івано-Франківському УВП Володимир Ілліч Федора трудиться вже понад десять років. За цей час він став висококваліфікованим майстром своєї справи.

Працюючи на гудзиковій та петельній машинах, Володимир Ілліч добився високих виробничих показників. В. І. Федора нині випускає продукцію в рахунок жовтня 1976 року.

На фото: В. І. Федора за роботою. Фото Ф. САВЕНКА.

УДАРНА ПРАЦЯ

Ударно попрацював на трудовій вахті на честь 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні колектив гарно-друкарського цеху дослідно-виробничого об'єднання «Контакт». Свідченням цьому є дострокове виконання квітневого місячного плану по випуску продукції на три робочих дні раніше.

Зразки високопродуктивної праці показали в квітні робітники, що зайняті на випуску друкованої продукції. Серед них, зокрема, друкарі В. Шведова, Г. Сенча, Л. Мазна, Т. Ключкова, Г. Любенко та інші. Їх виробничі показники у значній мірі залежать від накладальниць Т. Ліпінської, В. Коржук, Е. Крохи та А. Панкової, які успішно справляються зі своїми обов'язками.

Не відстають від друкарів і складальники. Ударниці комуністичної праці Г. А. Коваленко та Н. С. Литвиненко виконують свої норми виробітку на 108—110 процентів. Перевиконують свої виробничі завдання також і ліноти-

пісти Л. О. Супрунович та А. Г. Шпак.

Відмінної якості, творчо відливає друкарські форми стереотипер Кот Є. Ф., ветеран праці і Великої Вітчизняної війни.

Віддруковану продукцію для виготовлення книг, посвідчень обробляють палітурники. Паперовобілові вироби високої якості випускають трудівниці О. Коваленко, Г. Воликова, Г. Кудрявцева, Г. Муравйова та О. Левченко. Роботу цього колективу спрямовує бригадир О. Л. Баранов — ветеран праці, учасник Великої Вітчизняної війни.

У передсвяткові дні на виробничих дільницях широко розгорнулося соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, що його намічено скликати в лютому 1976 року. Робітники зважують свої можливості, вишукують нові резерви, щоб у передз'їздівському змаганні досягти нових трудових успіхів.

О. ЛЕЩИНЬСКА, майстер.

ЗАВЕРШАЛЬНОМУ — НОВІ УСПІХИ

На нараду передовиків сільського господарства, що відбулася цими днями, з'їхали члени УТОГ з колгоспів та радгоспів усіх районів Вінниччини.

З доповіддю про успіхи хліборобів і тваринників та завдання, що стоять перед ними в завершальному році дев'ятої п'ятирічки, виступив головний агроном обласного управління сільським господарством В. Д. Шафаров. Він відзначив, що торік, незважаючи на несприятливі погодні умови, Вінниччина успішно виконала план продажу зерна державі, засипавши в засіки Батьківщини 1 мільйон 616 тисяч пудів хліба. Це велика перемога хліборобів. І вона надихає їх на нові трудові звершення.

Уважно слухали учасники наради і своїх товаришів по роботі. А розповідати їм було про що.

Так, телятниця колгоспу села Слід Могилів-Подільського району А. К. Наконечна працює на фермі ось уже 30 років. І за цей час у неї не було ще жодного

випадку падежа телят. А група її, як правило, найбільша. Цього року, наприклад, — з 48 тварин. А. К. Наконечна — учасниця всіх районних нарад тваринників. За свою працю вона має немало грамот, цінних подарунків. Досвід передової трудівниці запозичують не тільки глухі, але й чуючі телятниця.

А доярка колгоспу «Росія» села Комсомольського Козятинського району Є. Н. Шатайло щороку перемагає в соціалістичному змаганні серед доярок свого колгоспу. Разом з нею приїхали з цього села і свинарі В. Кришук та Г. Гринчук. За віком вони вже пенсіонери, але ветерани не залишили ферму і добиваються високих трудових здобутків.

З колгоспу імені 1 Травня села Слободи Гулевської Барського району приїхав на нараду колгоспник І. А. Носур. На його грудях дві медалі: Ленінська ювілейна і «Ветеран праці». Довголітньою, чесною, ударною працею у рід-

ному колгоспі заслужив Іван Андрійович ці нагороди.

На нараді виступило ще чимало її учасників. І серед них — Ф. Довгань із села Нижнього Ольчедаєва Могилів-Подільського району — колишній партизан, ветеран Великої Вітчизняної війни. Високими трудовими здобутками зустрічає він День Великої Перемоги.

На закінчення наради голова облвідділу УТОГ Ю. Найдорф ознайомив передовиків сільського господарства з завданнями організації УТОГ на 1975 рік і попросив їх розповісти про нараду тим, хто не зміг взяти участі у її роботі.

Передовики, що зустрілися у Вінниці, вирішили ознаменувати вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки новими трудовими здобутками і закликали до цього усіх членів УТОГ, що працюють у колгоспах та радгоспах області.

М. НИРОВ.

Ганна Олексіївна Троцька — ізолювальниця котушок до електромангітів МТ, що їх випускає Ворошиловградське добово-виробниче підприємство. Колишня настильниця швейного цеху успішно освоїла нову професію і вже виконує норми виробітку на 130—135 процентів.

На знімку: ударниця комуністичної праці Г. О. Троцька за роботою.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

«ВАЖКИЙ» ХАРАКТЕР

Михайло Петрович Сисенко якось завітав до контори правління Варварівського лісництва задво до восьмої години ранку. Був він, як завжди, у робочій спеці, з будівельним інструментом.

— Щось не ладиться на будові? — поцікавилися у нього.

— Що ви? Там все гаразд. Тільки, як звичайно, бувають перебої з постачанням матеріалів. Але без діла ми не сидимо.

І Михайло Петрович почав розповідати детально як ідуть справи на будові, навмисне приховуючи мету свого приходу до голови правління. А наступного

дня він уже порався біля механізмів та електромоторів.

Працюючи будівельником, М. П. Сисенко виконує й інші роботи, зокрема, ремонтє механізмів, електромотори. Дехто з його товаришів по роботі дивується:

— І як це в тебе так виходить, Михайле? Візьмеш рубанок, наче граєш ним, а потім любо глянути на те вікно чи двері. Вправно кельма в твоїх руках ходить, на техніці розумієшся. Виходить, талант у тебе.

— Видумаєте ще таке. Ніякого тут ні таланту, ані примудрості.

А потім, якусь мить подумавши, додає:

— Один мій добрий знайомий так пояснює таємницю успіху в будь-якій роботі: «Якщо голова багато думає, а руки мало роблять — значить, погано працюєш. Коли ж руки багато роблять, а голова мало думає, то теж погано працюєш. Якщо ж голова та руки багато працюють — отоді ти добре працюєш».

Що вже вміє Михайло Петрович техніку берегти, щоб вона довше людям служила, то це кожен підтвердить в лісництві.

Коли ми звернулися до секретаря парторганізації Варварівського лісництва з проханням назвати тих, хто задає тон у соці-

алістичному змаганні, то він, не замислюючись, сказав:

— Якщо вже відзначати, то в першу чергу будівельну бригаду, де трудиться Михайло Петрович Сисенко. Молоді хлопці. На совість працюють.

Це він про Михайла Сисенка та про його помічників. Справді, швидко ростуть будівлі в лісництві. Будівельники трудяться прискореним темпом. Свої денні завдання вони виконують в півтора-два рази. Найприскіпливіший виконроб приймає їх з оцінкою «Добре».

— Важко? — якось поцікавився я у М. П. Сисенка,

— Так, — зізнався він, але тут же виправив себе.

— Та ні, я не труднощі маю на увазі. Важкий характер у мене. Коли вже візьмусь за роботу, то важко відірватись від неї. Одним словом, важкий характер, підсумував і щиро засміявся.

Г. СТРІЛЬЧУК.
Николаївська обл.

КОРЧАГІНСЬКИЙ ГАРТ

Ця книга з'явилася на полицях бібліотек недавно. Але вона вже встигла завоювати широку популярність серед читачів. Її автор — ветеран війни, колишній активний учасник новоград-волинського партизансько-комсомольського підпілля, уродженець Чувашії Герман Іванович Іванов — розповідає про незабутні дні війни, про тих, з ким пліч-о-пліч боролися з фашистськими окупантами на землі України, про благородних і чуйних людей, які прийшли йому на допомогу у важку годину.

...З перших днів Великої Вітчизняної війни Герман Іванов — на фронті. Мужньо бився з ворогом під Шепетівкою, Уманню, Кіровоградом. Двічі був поранений, а зрештою — важко контужений. Частина, в якій воював Іванов, потрапила в оточення. Пробитися до своїх не вдалося. Полон. Довелося пережити страхотні концентраційного табору. У Новоград-Во-

линському на Житомирщині групі сміливців удалося вирватися з ворожих лабет. Серед них був і Герман Іванов.

У місті вже діяла підпільна організація. Ризикуючи життям, патріоти розклеювали на стінах будинків зведення Радінформбюро, переправляли у партизанські загони зброю, медикаменти, організовували диверсії. Згодом відважним пощастило встановити зв'язки з підпільним обкомом партії, партизанським з'єднанням С. Ф. Малика. Дії невланими стали цілеспрямованими, вразливішими для ворога. У багатьох сміливих операціях брав участь і Герман. Поранення, контузія, роки підпільної боротьби далися взнаки. Уже після війни Герман Іванович тяжко захворів. Перестали слухатися руки, ноги.

Хтось із друзів приніс йому в палату роман Миколи Островського «Як гартувалася сталь». По кіль-

ка разів перечитував знайомі з дитинства рядки: «Шльопнути себе кожен дурень зуміє, завжди і у всяк час — це самий ганебний і легкий вихід із становища. Важко жити — шльопайся. А ти спробував це життя перемогти? Ти все зробив, щоб вирватися з залізної кільця? А ти забув, як під Новоград-Волинським сімнадцять разів в атаку ходили і взяли-таки наперекір усьому?.. Уміє жити і тоді, коли життя стає нестерпним. Зроби його корисним».

Але як бути корисним для інших? За що взятися? З чого почати?

І ось на столику Германа Івановича з'являються книги. Друзі по палаті читають йому твори класиків, літературознавчі праці. Сам він звертається з листами до Михайла Шолохова, Костянтина Симонова Олександра Твардовського. Ті підбадьорюють хворого, дають йому багато порад...

З-під пера Германа Івановича з'являються перші замітки, статті,

нариси... Писати доводилося зі спеціальним пристроєм. Трохи легше стало, коли шефство над ним взяла юні ленініці.

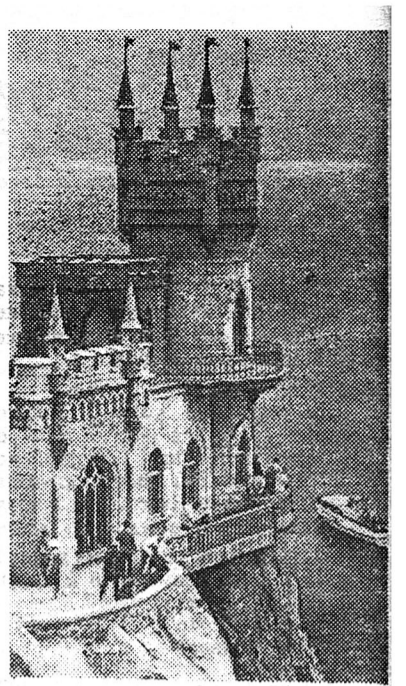
Літератори порадили Герману Івановичу створити книгу про себе, про героїв новоград-волинського підпілля. Цю ідею гаряче підтримував комсомол, письменницька організація Чувашії.

Потяглися дні напруженої праці. По крупинці збирав Герман Іванович архівні дані, встановлював зв'язки з багатьма колишніми підпільниками, партизанами. Щодня на квартиру до ветерана приходили піонери. Під диктовку вони записували розділи майбутньої книги.

Більш як п'ять років копіткою працю вчинилися успіхом. Книга «Поки б'ється серце» не так давно побачила світ.

У ці дні на адресу автора йдуть і йдуть листи. Від письменників, журналістів, читачів. Вони вітають мужнього комуніста-бійця з великою творчою і життєвою перемогою.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ.
Житомирська область.

Ластівчине гніздо.
Фото М. БОЛДИРЕВА.

СПОРТ

ШАШКІСТИ УКРАЇНИ — ЧЕМПІОНИ СРСР

Друга командна першість СРСР з російських шашок уже позаду. Але результати її ще довго обговорюватимуть ті, хто відстоював спортивну славу своїх Товариств.

Відповідно до положення про змагання у цій першості брали участь по три чоловіки й однієї жінці від кожної республіки — всього 39 учасників, 13 команд. Серед представників чоловічих команд були два майстри спорту, вісім кандидатів у майстри, 11 першорозрядників і 5 другорозрядників. У складі претендентів на першість серед жінок виступали один кандидат в майстри, чотири спортсменки першого, шість другого і дві третього розрядів.

Командні змагання проводилися по круговій системі. Це дало можливість кожній з них і всім учасникам, зокрема, проявити себе якнайповніше.

До складу збірної України входили майстер спорту СРСР полтавчанин Ю. Верещак, кандидат у майстри ворошиловградець Н. Долгодушев і першорозрядниця з Івано-Франківська Р. Дубинська.

Відрадно відмітити, що вже з першого туру лідерство захопила команда України, яка перемогла команду Киргизії з рахунком 3:0.

Але за лідером, з розривом в два очка, досить впевнено йшли білоруси. В десятому турі вони зустрілися з командою України. Саме ця зустріч мала визначити чемпіона СРСР.

Боротьба стала особливо напруженою. Вона вимагала від шашкістів доброї психологічної підготовки, стриманості, волі до перемоги.

За першою дошкою зустрілися кандидат у майстри спорту В. Андрущенко (Білорусія), що грав білими, і наш майстер спорту Ю. Верещак. Партія вже наближалася до нічної. Її нав'язував В. Андрущенко, займаючи голов-

ну дорогу. Та ось дотепний хід Ю. Верещака, втрата однієї шашки і... блискуча перемога!

На другій дошці (чорними) переконливої перемоги добився кандидат у майстри спорту Н. Долгодушев, який зустрівся з білорусом, кандидатом у майстри В. Якусевичем в якого також були шанси на нічию, але наш шашкіст після обдумування своїх позицій зробив декілька влучних ходів, і білі здалися.

За третьою дошкою змагалися першорозрядниця Р. Дубинська, що також грала чорними, й О. Орловська — дуже сильна суперниця з Білорусії. Під час гри перевага часто переходила то на один, то на другий бік. І було важко відшукати виграний хід для чорних. Після першої тривалої боротьби шашкісти закінчили поєдинок нічию.

Таким чином, переконливу перемогу у цій зустрічі з рахунком 2,5:0,5 здобула команда України.

Загалом ці змагання принесли нашій збірній з російських шашок 12 перемог з 12 можливих. Команда набрала 32 очка і зайняла перше почесне місце, ставши чемпіоном СРСР.

На друге місце вийшла команда Білорусії з 29 очками, третє — посіла збірна РРФСР (25,5 очка).

Хочеться підкреслити, що перемога наших шашкістів була закономірною, хоч і далася нелегко, оскільки команда України була чемпіоном Союзу попередньої першості. І кожна з її суперниць намагалась вибороти буквально хоча б одне очко. Але висока дисципліна, спаяність наших спортсменів, відчуття відповідальності дали в цілому блискучі результати.

Так, неодноразовий учасник всесоюзних змагань, майстер спорту Ю. Верещак (Полтава) залишився вірним собі і на цей

раз. Він набрав 11,5 очка з 12 можливих і зайняв перше місце на першій дошці, відтіснивши кандидата у майстри Е. Сахарова (РРФСР) з 9 очками. Третє місце з 8,5 очка посів кандидат у майстри Е. Бейгарт з Латвії.

Кандидат у майстри Н. Долгодушев (Ворошиловград) переконливо довів, що був найсильнішим у грі на другій дошці і з 10 очками з 12 можливих також посів перше місце (друге й третє зайняли відповідно кандидат у майстри В. Якусевиц (Білорусія) — 9,5 очка та В. Скородумов (РРФСР) — з 8,5 очка).

Найтяжче грати було Р. Дубинській, яка вперше брала участь у таких змаганнях, але Раїса Павлівна показала себе стійким бійцем на шашківниці і зайняла друге почесне місце на третій дошці, зробивши цим самим вагомий внесок у копилку збірної команди України. Перше місце зайняла представниця команди Білорусії О. Орловська, на третьому — опинилася В. Сафонова з Узбекистану.

Майстерно справилися з своїми обов'язками і суддівська колегія на чолі з суддею Всесоюзної категорії О. Мельниковим.

Слід відмітити також і велику роботу оргкомітету всесоюзних змагань, що його очолював голова Львівського облвідділу УТОГ І. С. Дикевич та старший інструктор фізкультури В. З. Магрилов.

Всесоюзні змагання з шашок завершилися урочистими зборами, на яких відповідальний секретар Укрспорфедерації В. П. Рябчук вручив команді — переможцю кубок, Диплом I ступеня, а призерам грамоти, медалі, вимпели і пам'ятні сувеніри.

В. КРИЖОВ,
ст. тренер збірної команди України з шашок.

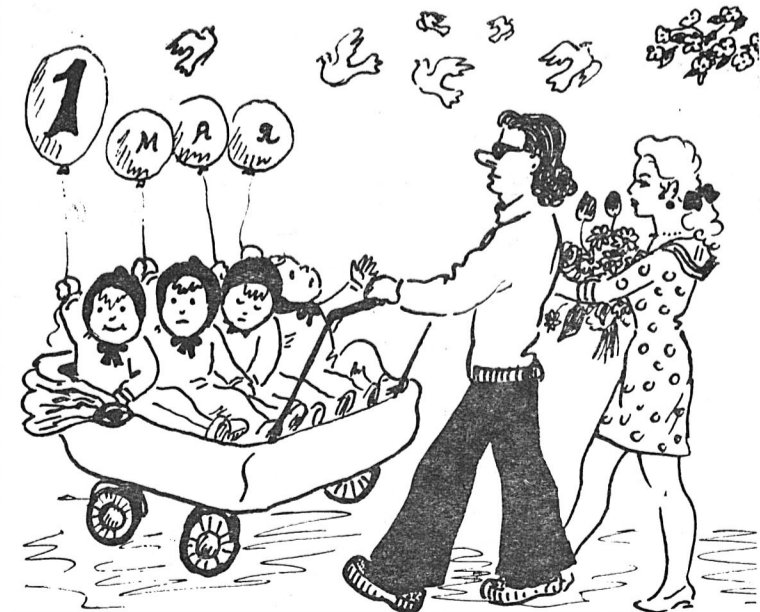
На першість облвідділу

Протягом двох днів в спортивному залі Запорізького будинку культури проходили змагання з волейболу на першість облвідділу УТОГ. В них взяло участь 7 чоловічих та 4 жіночих команди, окрім спортсменів Бердянська та Полог, які не прибули на змагання.

Таким чином, боротьба за першість велася в основному серед запорізьких волейбольних команд. В напруженій боротьбі у фінальній зустрічі команда автозаводу «Комунар» на чолі з капітаном Віктором Дашкевичем перемогла спортсменів Запорізького УВП.

Серед жінок першість завоювали волейболістки учбово-виробничого підприємства (капітан Ольга Коваленко).

С. МОРДУШЕНКО.

Без слів.

Мал. Н. КРИЖАНІВСЬКОЇ.

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ

у роки фашистської окупації був жорстоко замучений у концтаборі.

Вірші Д. Вакарова продовжують своє нове життя і в наш час, це переконливо довели члени УТОГ, які на вчорі натхненно читали його краці твори.

Другий номер усно-мімічного журналу на тему: «Люби і знай свій рідний край», разом з активом культзакладу, підготувала і провела культмасовий працівник Будинку культури Л. Б. Арсеняєва.

Б. ГНАТОВ,
слюсар-наладчик Ужгородського УВП-2.

Кіновечір

Днями в Одеському Будинку культури відбувся творчий вечір кіноактора. В гості до членів УТОГ прибув заслужений артист РРФСР Вячеслав Шалевич.

Переповнений зал з великою увагою слухав розповідь улюбленого актора про творчий шлях в кіно і театрі. Свою розповідь Вячеслав Шалевич ілюстрував урив-

ками з кінофільмів, в яких він знімався.

Виконавцю ролей в кінокартинах «Хоккеїсти», «Три тополи на Плющисі», «Срібний тренер», «Капітанська дочка», «Червона площа», «Бар'єр невідомості» та інших глядачі виявили теплий прийом.

На закінчення вечора Вячеслав Шалевич на прохання присутніх дав свій автограф.

Г. ЮХИМЕНКО.

І ДОЩІ, І СОНЦЕ

ПОГОДА В ТРАВНІ

Цьогорічна весна владно вступила в свої права. З перших днів квітня тепло повітря, що надходило з північних районів Африки, поширилось на всю територію України. Денна температура підвищувалась до 25—31 градуса, а середня добава — тривалий час була вища за норму на 10—13 градусів. Раптово пробудилася природа, зазеленіли дерева, дружно зацвіли абрикоси...

Таке раннє тепло на Україні — рідкісне явище. Та квітень — це та пора року, коли тепла погода не буває стійкою — часто змінюється похолоданнями. Навіть приморозки є звичайним явищем.

Та ось настала найкраща пора року — запашний травень, коли буйно розквітають сади, квіти. В травні відбувається стійкий перехід від весни до літа, частіше гримлять грози, середня місячна температура повітря в межах 10—16 градусів, а середня добава — майже по всій республіці переходить через стійкий рубіж — плюс 15 градусів. І все ж у травні погода ще досить примхлива — буває по-літньому жарко — до 30—38 градусів, а часом буває повернення холодної погоди з приморозками. В деякі минулі роки в травні температура повітря знижувалась до мінус 1—6 градусів.

За прогнозом синоптиків погода в травні має бути звичайною для цієї пори року, тобто середня місячна температура повітря буде близькою до норми і становитиме 12—15 градусів, а в де-

яких районах трохи нижчою норми. Та давня приказка говорить: «Травень холодний — рік хлібородний». Місячна кількість опадів буде трохи меншою за норму в західній частині України. Проте рясні дощі (понад середню багаторічну норму) передбачаються у південних та східних областях, де вони найбільш необхідні.

У перші дві декади погода буде нестійкою, з частими дощами та грозами і поривчастим вітром. Денна температура повітря передбачається в межах 15—20 градусів, в окремі дні знижуватиметься до 15—10, у другій п'ятиденці вона підвищуватиметься до 20—25 градусів; вночі 5—10, на початку місяця та в деякі ночі другої декади — плюс 1—6 градусів, а на поверхні ґрунту можливі слабкі приморозки.

В останній декаді травня переважатиме суха, сонячна, тепла погода з слабким вітром і температурою вдень 20—26 градусів, вночі 8—13.

На південних курортах Криму буде помірно тепло — коливання денної температури від 15 до 20—25 градусів, вночі 9—14 градусів. У першій декаді та в кінці місяця без опадів, в решту часу — короткочасні грозові дощі.

О. ТРИФОНОВА,
ст. інженер-синоптик Українського бюро погоди.

Редактор П. БУЛАТОВ.